

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB12

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB12", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2005 .
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb12-txt-shoot-id98cb6c58-4e68-4880-9def-938d63bd9caf.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Al personlig Meddelelse og al Personlighed er gaaet ud; Ingen siger »jeg« ell. taler til et »Du«.

Det hedder »Troen« er det Første, er Grundbetingelsen, er det, der ligger til Grund for Begriben, det er sandt, – men om jeg er en Troende om jeg virkelig er en Troende: ja derom er slet intet Spørgsmaal. Det hedder: Gjenfødselen maa gaae forud – derpaa følger saa o: s: v:; men om jeg er gjenfødt ell. ikke, om jeg virkelig er gjenfødt – derom er intet Spørgsmaal. Og saaledes overalt. Mskene holde med Flid saadan Sagen hen, der er sat Opinions-Dommen: at det er flaut at spørge saaledes, paa det Spørgsmaal, om nu Prof. virkelig er en Troende, om han kan svare: ja ell. nei.

Der er i hele Martensens *Dogmatik*, i ethvert Fald ikke i den Deel, jeg hidtil har læst, een eneste Sætning som er et redeligt ja ell. nei. Det er det gamle Sophistiske, med at kunne tale – men ikke samtale. Thi Samtalen sætter strax: Du og Jeg, og saadanne Spørgsmaal, der kræve: ja og nei. Men Taleren udvikler: paa den ene Side – paa den anden Side, og imidlertid distraheres Tilhøreren og Læseren, saa han slet ikke mærker, at han egl. ikke fik Noget at vide.

#